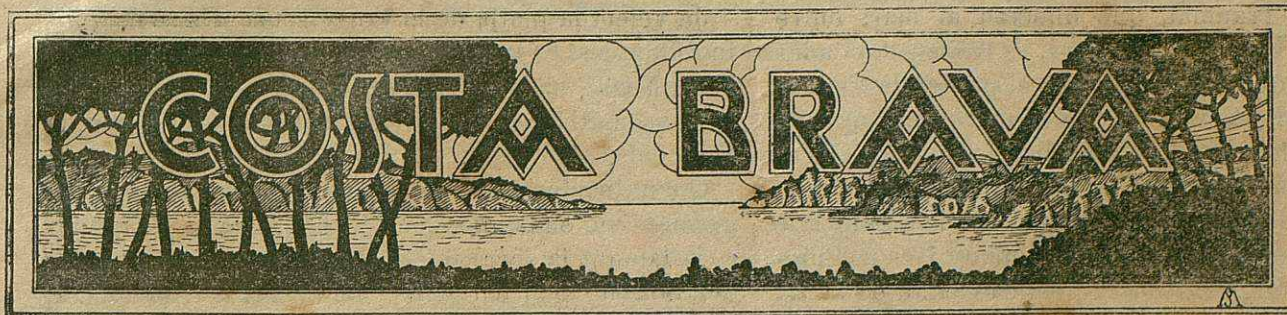

Barceló

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY III

Palamós 9 de Febrer de 1929.

NÚM. 65

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Per amor a la terra

Notes

Ans d'entrar de plé a les narracions, pleu me transcriure unes lleugeres notes, indispensables per a la comprensió de llocs, donant a entendre què són Les Gavarres, tal i com les he vistes, i alié per tant el meu punt d'ovir a tota base científica. Entenc per Gavarres, al conjunt de macisos compresos dins l'àrea que tanca una línia que passés per: Onyar, Ter, Baix Empordà, la mar Mediterrànea, Vall del Ridaura i comarca selvatana.

Cara a l'Onyar i al Ter, l'hermós macís, que ostenta el santuari dels Angels; limitant la Selva la vistosa carena que arrencant del macís anterior va a morir suaument a la mar; pel costat del Baix Empordà contraforts i estrebs formant els primers, apacibles i arreconades sotalades i els segons, hermoses planes com les de Sant Juan de Palamós i Calonge, pel cantó de mar aquest seguit de platjes, cales i puntes, començades a Palamós i finides a la Platja d'Aro, que festonegen un dels més bells barals de la costa catalana. Si ens situem en el passeig que mena de Palamós a la farola, veurem de les Gavarres, tot el cantó d'elles que mira a llevant i ens será facil comprendre-la dins una línia corba, quedant-nos, a mitjorn la visualitat de turons que pertanyen a la serra de Sant Baldiri, i a nostra espatlla, vers al nord, endevinarem la serra

costera que podríem dir-ne de Bagur; entre aquestes dugues i la primera, comalades que serveixin de lligam entre elles. Si pujem a un dels cims culminants aleshores ens donarem ben bé compte, no sols de la bellesa, sino també de la extensió de la serralada. Si agafem el Daró com a divisoria del macís dels Angels i els altres que queden a llevant del mateix, veurem arrencar dues carenes en direcció a mar: la de Romanýa i una de Central que és la veritable Gavarra, quin nom ostenta un dels turons dominants, unides amb dues pel comal de cà'n Llac.

De manera, que observarem que la serra de Romanýa es perllongació del macís anteriorment dit i la central neix en la depressió del Daró i va enlairant-se fins al puig d'Arques (culminant) i d'aquí trenca en direcció nord-est passant per La Ganga i no molt lluny, pren francament la direcció est, anant plegant-se suaument, desde el puig Cargol per a anar a morir a la costa a Sant Daniel. Eix nucli, és el més important no sols per la llargada, sino també per posseir els culminants de la serra.

Del Daró puja també una altra comalada (la d'en Geronés) que s'uneix a la Gavarra, prop del mas Sitjotes, i una serie de petits turons orientats en pendent al Baix Empordà, que són l'encís del llogaret dels Metjes. Del puig d'Arques, arrenca el comal de cà'n Dalmau que trenca també en direcció nord-est, anant a finir al mas d'en Sala, en la vall del Riu Freí, seguint aquesta direcció, es troba isolat el macís de can Mont, unit a l'anterior pel comal dels Lladres i a llevant d'aquest la plana de Calonge i el grup de turons

dels Vilars i Trauimal, que fineixen al mar; entre aquets i la carena de Vallvanera, es troben sotalades i una valleta, que comunica amb el poblet de Fanals. En el Puig Cargol, arrenca un comal-macís que va des de Vall-llóbrega a La Bisbal i on s'hi troba el llogaret de Fitor i a ponent d'aquest macís es troba el que surt del Terme Gros i va a morir a Sant Pol, formant dos serrats paralels (Caramany i ca'n Puignan) i entre mig es troba la poètica ermita de Santa Llúcia de l'Arbós.

Descrita a grans passes la serra, so's resta parlar dels caserius que s'hi arredocen que són: Sant Cebrià de Lladós (Sant Metjes), Sant Cebrià dels Alls (Camós) Fitor, Romanyá, Fanals i Sant Pol; no hi compto els del macís dels Angels ni els que ja estan en les versants o valls obertes a la plana. Es fàcil comprendre el gran nombre de masies que agrupen aquestes petites parroquies, malgrat que les tallades de boscos influeixen fortament en la despoblació.

No són riques en aigües aquestes comalades, però tenen certa anomenada, en que per caudaloses, les de Fitor, Panedes, Bell-lloc i Salenys. Aigües ferruginoses se'n troben algunes al serrat de ca'n Alenyá i de potables moltes més, ja fluïnt de la terra, ja en forma de mina, qu'anirem descrivint a son temps i hora. Els habitants són francs i hospitalaris sots el seu exterior rústec i aixó els fa dignes de consideració i estima. Clar que la seva manca de vida social ofereix certs contrastos, que hem d'acceptar i fins disculpar, en honor a la seva bona fé.

I ara, coneguda ja la casa i els estadants ens entafurarem al seu interior, i gaudir de les seves comoditats i presentables, ço que farem ben aviat, començant per l'anada a Romanyá.

ALBERT VILA

Es així

Bó, ara resulta que hom projecta tallar, si és que no s'ha començat ja, els pins que embelleixen la nostra platja de la Fosca. Ho hem llegit a «Marinada» i ara tenim davant els ulls el quinzenal barceloní «Excursionisme», el qual protesta del fet bó i lamentant-se de no saber el nom de qui en sia culpable per escampar-lo als quatre vents.

No és fàcil que aquestes ben raonades protestes dels amics de «Marinada» i «Excursionisme» tinguin cap efecte pràctic. Si el propòsit de tallar la pineda dels típics aplecs palamosins és cert, no per aixó deixarà de portar-se a terme.

Ja veiem la platja de la Fosca sense els seus pins inoblidables. El turó pelat, solitari, farà llàstima. I la Roca Negre, la gran companya dels pins, enyorarà el deix aromàtic dels veïns, exhaurit al ensems que la seva vida.

Quan l'endemà de la nostra festa Major, en aplec germanívol, ens trobarem a La Fosca, mentres brenarem damunt la sorra finaïssima, colpits per la roentor del Sol, no podrem evitar, amb certa malenconia, el record d'aquells pins d'ombra protectora, sota dels quals havíem passat tants bells moments.

Protestar? Prou! Però, que en treuríem? La vida moderna és així. La civilització és materialista. I el materialisme ho abassega tot.

Podem, doncs, anar protestant. Perdríem el temps. Ningú ens oíria. I, si ens sentien, girarien la cara per amagar una rialla mofeta.

ELOI J. POLAS

Monografia històrica de la Vila de Palamós i entorns per Mossèn Félix Paradedà i Robert XI

Arribada de Sobirans i homes eminents al port de la vila.

Visità el port, i fins la població, sembla, l'il·lustre senyor D. Pere de Medicis, germà del no menys il·lustre Duc de Florència.

En la galera del general Guillondrada, que amb l'esquadra que governava estíva surta en aquest port hi va morir un canceller seu nomenat Pere Diaz, donant-se-li honrosa sepultura en la població el dia 5 de juny de 1578. El 12 de febrer de 1577, hi morí també en una galera del Duc de Marta un altre canceller.

El Duc de Sessa, en l'any 1578, visità molt detingudament la població, sortint després per a Nàpols.

No sempre foren dies de glòria per a Palamós i la seva mateixa badia i port, causa del seu engrandiment i benestar, contribuïren a la seva ruïna i que llurs pacífics moradors presenciessin un dia de dol i aflicció per haver-se presentat en ses aigües el crudel Barbarroja, terror dels mars, amb llur famosa esquadra, passant a saqueig la població, segons ho conta el testimoni presencial D. Antíoc Brugarol Codina, notari de Palafrugell, en escriptura pública per ell autoritzada en els folis 247 i 248 del tomo amb cobertes

de pergami que comprén les dels anys 1542 i 1543.

El relat del dit notari, escrit pel propi notari en català diu aixís: «Faig memoria per al pervindre, jo Antíoc Brugarol Codina, notari, com disposant-ho la divina Sabiduria el dissabte sis del mes d'octubre del present any 1543, vingueren vint galeres i tres fustes de tures procedents de l'exèrcit ture qu'estava a Marsella, havent arruïnat Niza, combatut, prés i en part cremat Roses, entraren en el moll d'aquesta vila i vist per nosaltres, aixó és, per tots els vasalls de la present jurisdicció anarem amb les nostres armes a dita vila, qu'eren doscents homes, i pel camí oírem cantar cigales i vegerem un cercol de color a la lluna, cosa miraculosa; aixó era el dissabte abans.

Quan estiguerem en el lloc de Sant Joan ja les galeres bombardejaven la vila: hi entrarem trobant-hi solsament vinticinque homes; lluitarem contra els tures i ens fou precís abandonar la vila fugint a la desbandada i deixant-hi els següents homes, que el pròxim dimart foren trobats morts: primerament mossén Joan Andreu, prévere sacristà de Palafrugell, al qual decapitaren i obriren el ventre, arrancant-li el cor. Pere Roig, Jeroni Soler, Joan Serra Ferrer i Esteve Masot de Montrás, els quals foren cremats, i un cop amos de la vila, la cremaren el mateix que l'església i els seus retaules.

FUTBOLERES

En el món no cal estranyar-se de res a voltes el fet més insignificant pot ésser la causa d'una guerra estesa. O de la glorificació d'una personalitat ignorada.

Vegeu, ara, l'èxit periodístic i literari que acaba d'assolir un periodista gironí —el senyor Starter— en l'«Autonomista», de Girona, comentant els incidents ocorreguts a Palamós, en l'encontre Palamós S. C. - U. D. Girona.

El senyor Starter, amb el treball periodístic de referència, ha donat un pas vers el camí de la celebritat. Quina visió tan profunda, ultra real i gran guinyolesca! Quin alt sentit dramàtic! Adeussiau, Lenormand. Ja podeu plegar el ram. Us ha sortit un gra inguàrrible. Sou al pot.

No sabem si amb anterioritat, l'autor del monument literari susdit s'havia fet remarcar en el terreny periodístic. Creiem que no. Ans al contrari. Naturalment La ressenya no és el seu fort. El seu element és el

drama futbolístic.

Per aixó l'home no s'ha destapat fins que li ha sortit al pas l'espectacle de Palamós. Allí s'hi ha trobat bé. L'àrbitre, més dolent que la tinya, havia robat el partit al Girona. Els jugadors gironins, pobrets! eren uns angelets de rínxols rossos com fils d'or, que feien pessigolles al mèlic d'en Porro, amb la poteta, amb tota la santa innocència. L'Escuder matava les puces a En Company i raspallava el flatul d'En Forné. En En Gauxía feia xistos dolents per fer riure al reffi. I els de Palamós, desagraïts, se'ls varen menjar de viu en viu sense passar-los per la graella. I varen convertir el nas del senyor Pla (un Uzcudun de per riure) en una catarata. I al àrbitre el varen desfer a males mirades i després varen convidar-lo a xocolata amb pastes.

Per llegir tota aquesta auca sincera i imparcial bé val la pena de fer cúa als cafés. I després de llegir-la, tot bon gironí, que no pot permetre que el «seu» equip empati (?) amb el Palamós, malgrat l'ajuda dels àrbitres i de «les satisfaccions», s'ha vist obligat a enviar uns mots d'admiració al cronista que per justificar certes coses, omplenava de llot a un club pel gros delictu d'haver-se atrevit a jugar millor que'l campió.

L'èxit periodístic ha estat esclatant, inenarrable. Mireu com s'obren les portes del immortalitat... i les de la fortuna. L'Autonomista s'ensorrará de pessetes i el literat excelsa també.

Peró veiem un perill. No tothom es menja jugadors n'hi esmicola reffis. Aixó passa a Palamós, enlloc més que a la vila de la Costa. Qué consti. Ara bé: sense fonament no hi ha drama possible i el senyor Starter s'aburrirà de valent i veurà en somnis la glòria que fuig entre núvols d'il·lusions...

Veiam, veiam, escoltem, Vista alegre. Cops de puny, predregades, curses de cavalls muntats per guardies, curses pedrestres. Comité Provincial. Manganilles, compres de vots, satisfaccions que s'en van; altra mena de satisfaccions que vénen. Camp Palafrugell. Gauxía, el boxador; patacades; ull de vellut d'En Sojo. . . Qué sentim, que diuen? Si no pot ésser. Si aixó ho fan a Palamós.

Que fa parat, el gran dramaturg? Aprofitem el temps que la vida és curta.

KEEPER

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA

Carnaval

Ja surts del teu letargi. El teu son ha durat un any i tornes per esplaïar-te. Ja no vols romandre més en-sopit; és la teva festa.

Cada any ets nat i mores jove; la teva vida sols dura tres dies, ditxós tu. T'allunyes de tot sufriment cap pena et preocupa i ni menys vols saber-ne res. De tot et rius; la teva fes a és d'alegria i d'esplai i fins ta faç causa rialles.

Tu acabaràs la missió en la terra havent fet divertir l'humanitat, mentres jo, pobre mortal, hauré de lluitar i sofrir, com sempre, l'eterna prossa.

I així passarem els anys esperant que retornis. Tu ja no em coneixeràs perquè seré un vell més jo prou et recordaré. Però serà una remembrança que farà entristir encara més mon pobre cor.

JOAN FIGUERES

Plany

Perquè està trista Lina?
en el seu mirar s'endevina
una tristor profunda;
plany d'un cor enamorat
esmaïperdut i oblidat
en la més gran penombra.

La tristor que l'aclapara
és perquè està enamorada;
son pir batega amb daler,
suspira, ja ha perdut la fe
d'esser-ne més estimada.

Els seus ulls han espuñejat,
i una llàgrima han deixat
caure rodalissa,
i aquesta llàgrima ha refermat
lo molt qu'el seu cor frissa.

¡Pobre Lina...
en el teu mirar s'endevina
una tristor profunda;
plany d'un cor enamorat

esmaïperdut i oblidat
en la més gran penombra.

J. F. I R.

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

*Tenys i rentats de tota classe de trajes i vestits i
els seus similars.*

Dols i altres serveis a les sis hores.

DE PATXOS.

Sabateries Vells, 8 i Projeus 31 — GIRONA

Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

Noticiari

Ha estat nomenat secretari del jutjat municipal de la nostra vila el senyor Juli Figueras d'Almar. Enhorabona.

Es troba entre nosaltres disfrutant de dos mesos de permís l'entusiasta jugador del nostre «Palamós, S. C.», n'Antoni Ribas «Madriles».

Per amenitzar les ballades típiques de Carnaval en els carrers de la vila es celebrà el corresponent sorteig en la casa de la vila el dimarts passat del que resultà haver de tocar dissabte nit, diumenge i cercavila del dilluns l'orquestra del Centre i dilluns tarda i dimarts la del Port.

REGISTRE CIVIL. — Inscripcions fetes en el de la vila durant el passat mes de gener:

NAIXEMENTS: Rosa Tolosa Barnés, Joan Serra Cerdà innomenats: Romaguera Buscarrons, Salamó Garcia; Vergés Sagué.

MATRIMONIS: Joaquim Oset Torrent amb Raimunda Ayats Torrent, Amador Radrosa Pareta amb Francesca Guitart Ferrer, Lluís Puig Vidal amb Pilar Casanovas Bosch i Pere Matas Mitjans amb Angela Fonoll Ribas.

DEFUNCIONS: Dolors Torroella Garrell, de 57 anys; Josep Prats Sala, de 76; Angel Mateu Mateu, de 24; Margarida Quera Reinal, de 74; Joan Pascalèt Margarit, de 70; Joaquim Mateu Plau, de 40; Francesc Ribas Mayol, de 49; Consol Badosa Sequir, de 72; Car-

men Juanals Cama, de 75; Maria Gabaldá Cano, de 65 Enric Oliu Freixá, de 62. A demés dos mendicants; desconeguts que moriren: un en l'alberg municipal i l'altre en la via pública.

Moviment del moll comercial durant la passada setmana:

Vapors estrangers: «Isonzo» i «Doride» italians «Ithakos» grec; «Carpio» anglés; «Hinnoy» norueg. Vapors nacionals: «Cabo Espartel», «Vilafranca», «Cabo Santa Pola» i «Torres i Bages» Veler: «Maria Asuncion».

El diumenge els exercitants de la tanda d'Exercicis Espirituals celebrats suara al «Geroglífic» de la Fosca feren una processó al matí del diumenge passat.

Els arbres morts del passeig i demés carrers de la vila han estat substituïts per altres; més a més, se n'han plantat d'altres al carrer dels Aliats.

Ens informem que en acabar-se l'any musical, el dimecres de Cendra, l'orquestrina «Palamós» que ha vingut actuant en el Casino El Port, quedarà dissolta. Per reemplaçar-los en l'esmentada societat se n'ha constituït una altra baix la direcció del nostre bon amic el mestre Ramón Cases.

La companyia de sarsuela que dirigeix el senyor Beut, el dimarts d'aquesta setmana donà una representació de les conegudes obres «Molinos de Viento», «La Verbena de la Paloma» i «Chateaux Margeaux». Les dues primeres no complagueren gaire a la nombrosa concurrència qu'emplenava el teatre degut a no ésser presentades amb gaire propietat.

La diada de la Candelera es feu remarcar pels lluidíssims balls que es celebraren al Casino «El Port» i Centre R. Federal ambdós concorregudíssims. En el del diumenge que tingué lloc en la primera de les esmentades societats no hi assistí gaire concurrència.

JAZZ-BAND
ORQUESTINA
EMPORIUM
TORROELLA DE MONTGRÍ

Director:

Jaume Castelló

Inimitable conjunt en
Concerts i Ballables
Coopera també en
Revistes i Varietats

Per a contractes

Clement Roig
Torroella de Montgrí
Jaume Castelló
Palamós

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

No embruta

No engrassa

No tenyeix

Torna als cabells blancs el seu color natural sense tenyir-los.

Informarà

L. PUIG

(BARBERIA)

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

TIP. EMPORIUM-PALAMÓS

Delicado obsequio...

es...

MARIA ARTIACH

la exquisita galleta, dulce y sabrosa
amiga de paladares refinados.

Desayuno ideal, postre exquisito,
complemento indispensable de
una buena comida, la auténtica

MARIA ARTIACH

la galleta por excelencia, está en
todas las mesas, a todas horas.

Carlton Tea
Biscuit

Aristocrática
y excelente para el té

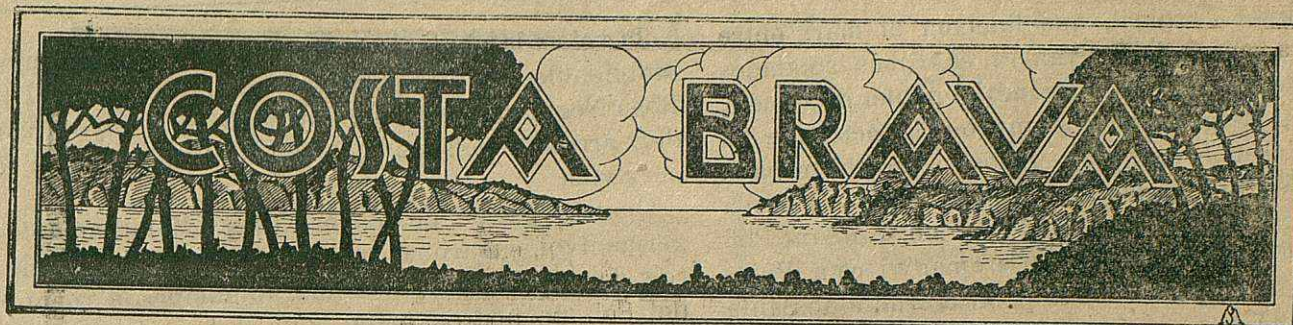
PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY III

Palamós 9 de Febrer de 1929.

NÚM. 65

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGUN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Per amor a la terra

Notes

Ans d'entrar de plé a les narracions, plau me transcriure unes lleugeres notes, indispensables per a la comprensió de llocs, donant a entendre qué són Les Gavarres, tal i com les he vistes, i alié per tant el meu punt d'ovir a tota base científica. Entenc per Gavarres, al conjunt de macisos compresos dins l'àrea que tanca una línia que passés per: Onyar, Ter, Baix Empordà, la mar Mediterrànea, Vall del Ridaura i comarca selvatana.

Cara a l'Onyar i al Ter, l'hermós macís, que ostenta el santuari dels Angels; limitant la Selva la vistosa carena que arrencant del macís anterior va a morir suaument a la mar; pel costat del Baix Empordà contraforts i estrebs formant els primers, apacibles i arreconades sotalades i els segons, hermoses planes com les de Sant Juan de Palamós i Calonge, pel cantó de mar aquest seguit de platjes, cales i puntes, començades a Palamós i finides a la Platja d'Aro, que festonegen un dels més bells barals de la costa catalana. Si ens situem en el passeig que mena de Palamós a la farola, veurem de les Gavarres, tot el cantó d'elles que mira a llevant i ens será facil comprendre-la dins una línia corba, quedant-nos, a mitjorn la visualitat de turons que pertanyen a la serra de Sant Baldiri, i a nostra espatlla, vers al nord, endevinarem la serra

costera que podríem dir-ne de Bagur; entre aquestes dugues i la primera, comalades que serveixin de lligam entre elles. Si pujem a un dels cims culminants aleshores ens donarem ben bé compte, no sols de la bellesa, sino també de la extensió de la serralada. Si agafem el Daró com a divisoria del macís dels Angels i els altres que queden a llevant del mateix, veurem arrencar dues carenes en direcció a mar: la de Romanýa i una de Central que és la veritable Gavarra, quin nom ostenta un dels turons dominants, unides amb dues pel comal de cá'n Llac.

De manera, que observarem que la serra de Romanýa es perllongació del macís anteriorment dit i la central neix en la depressió del Daró i va enlairant-se fins al puig d'Arques (culminant) i d'aquí trenca en direcció nord-est passant per La Ganga i no molt lluny, pren francament la direcció est, anant plegant-se suaument, desde el puig Cargol per a anar a morir a la costa a Sant Daniel. Eix nucli, és el més important no sols per la llargada, sino també per posseir els culminants de la serra.

Del Daró puja també una altra comalada (la d'en Geronés) que s'uneix a la Gavarra, prop del mas Sitjotes, i una serie de petits turons orientats en pendent al Baix Empordà, que són l'encís del llogaret dels Metjes. Del puig d'Arques, arrenca el comal de cá'n Dalmau que trenca també en direcció nord-est, anant a finir al mas d'en Sala, en la vall del Riu Fret, seguint aquesta direcció, es troba isolat el macís de can Mont, unit a l'anterior pel comal dels Lladres i a llevant d'aquest la plana de Calonge i el grup de turons

dels Vilars i Traumat, que fineixen al mar; entre aquets i la carena de Vallvanera, es troben sotalades i una valleta, que comunica amb el poblet de Fanals. En el Puig Cargol, arrenca un comal-macís que va des de Vall-llobrega a La Bisbal i on s'hi troba el llogaret de Fitor i a ponent d'aquest macís es troba el que surt del Terme Gros i va a morir a Sant Pol, formant dos serrats paralels (Caramany i ca'n Puignau) i entre mig es troba la poética ermita de Santa Llúcia de l'Arbós.

Descrita a grans passes la serra, sols resta parlar dels caserius que s'hi arredocen que són: Sant Cebrià de Lladós (Sant Metjes), Sant Cebrià dels Alls (Camós) Fitor, Romanyá, Fanals i Sant Pol; no hi compto els del macís dels Angels ni els que ja estan en les vessants o valls obertes a la plana. Es fàcil comprendre el gran nombre de masies que agrupen aquestes petites parroquies, malgrat que les tallades de boscos influeixen fortament en la despoblació.

No són riques en aigües aquestes comalades, però tenen certa anomenada, en que poc caudaloses, les de Fitor, Panedes, Bell-lloc i Salenys. Aigües ferruginoses se'n troben algunes al serrat de ca'n Alenyá i de potables moltes més, ja fluint de la terra, ja en forma de mina, qu'anirem descrivint a son temps i hora. Els habitants són francs i hospitalaris sots el seu exterior rústec i això els fa dignes de consideració i estima. Clar que la seva manca de vida social ofereix certs contrastos, que hem d'acceptar i fins disculpar, en honor a la seva bona fé.

I ara, coneguda ja la casa i els estadants ens entafurarem al seu interior, i gaudir de les seves comoditats i presentables, ço que farem ben aviat, començant per l'anada a Romanyá.

ALBERT VILA

Es així

Bó, ara resulta que hom projecta tallar, si és que no s'ha començat ja, els pins que embelleixen la nostra platja de la Fosca. Ho hem llegit a «Marinada» i ara tenim davant els ulls el quinzenal barceloní «Excursionisme», el qual protesta del fet bó i lamentant-se de no saber el nom de qui en sia culpable per escampar-lo als quatre vents.

No és fàcil que aquestes ben raonades protestes dels amics de «Marinada» i «Excursionisme» tinguin cap efecte pràctic. Si el propòsit de tallar la pineda dels típics aplecs palamosins és cert, no per aixó deixarà de portar-se a terme.

Ja veiem la platja de la Fosca sense els seus pins inoblidables. El turó pelat, solitari, farà llástima. I la Roca Negre, la gran companya dels pins, enyorará el deix aromàtic dels veïns, exhaurit al ensems que la seva vida.

Quan l'endemà de la nostra festa Major, en aplec germanívol, ens trobarem a La Fosca, mentres brenarem damunt la sorra finíssima, colpits per la roentor del Sol, no podrem evitar, amb certa malenconia, el record d'aquells pins d'ombra protectora, sota dels quals havíem passat tants bells moments.

Protestar? Prou! Però, que en treuríem? La vida moderna és així. La civilització és materialista. I el materialisme ho abassega tot.

Podem, doncs, anar protestant. Perdríem el temps. Ningú ens oíria. I, si ens sentien, girarien la cara per amagar una rialla mofeta.

ELOI J. POLAS

Monografia històrica de la Vila de Palamós i entorns per Mossén Félix Paradedda i Robert XI

Arribada de Sobirans i homes eminents al port de la vila.

Visitá el port, i fins la població, sembla, l'il·lustre senyor D. Pere de Médicis, germá del no menys il·lustre Duc de Florència.

En la galera del general Guillondrada, que amb l'esquadra que governava estáva surta en aquest port hi va morir un canceller seu nomenat Pere Diaz, donant-se-li honrosa sepultura en la població el dia 5 de juny de 1578. El 12 de febrer de 1577, hi morí també en una galera del Duc de Marta un altre canceller.

El Duc de Sessa, en l'any 1578, visitá molt detingudament la població, sortint després per a Nápoli.

No sempre foren dies de gloria per a Palamós i la seva mateixa badia i port, causa del seu engrandiment i benestar, contribuïren a la seva ruína i que llurs pacífics moradors presenciessin un dia de dol i aflicció per haver-se presentat en ses aigües el crudel Barbarroja, terror dels mars, amb llur famosa esquadra, passant a saqueig la població, segons ho conta el testimoni presencial D. Antíoc Brugarol Codina, notari de Palafrugell, en escriptura pública per ell autoritzada en els folis 247 i 248 del tomo amb cobertes

men Juanals Cama, de 75; Maria Gabaldá Cano, de 65 Enric Oliu Freixá, de 62. A demés dos mendicants; desconeguts que moriren: un en l'alberg municipal i l'altre en la via pública.

Moviment del moll comercial durant la passada setmana:

Vapors estrangers: «Isonzo» i «Doride» italians «Ithakos» grec; «Carpio» anglés; «Hinnoy» norueg. Vapors nacionals: «Cabo Espartel», «Vilafranca», «Cabo Santa Pola» i «Torres i Bages» Veler: «Maria Asuncion».

El diumenge els exercitants de la tanda d'Exercicis Espirituals celebrats suara al «Geroglífic» de la Fosca feren una processó al matí del diumenge passat.

Els arbres morts del passeig i demés carrers de la vila han estat substituïts per altres; més a més, se n'han plantat d'altres al carrer dels Aliats.

Ens informem que en acabar-se l'any musical, el dimecres de Cendra, l'orquestrina «Palamós» que ha vingut actuant en el Casino El Port, quedarà dissolta. Per reemplaçar-los en l'esmentada societat se n'ha constituït una altra baix la direcció del nostre bon amic el mestre Ramón Cases.

La companyia de sarsuela que dirigeix el senyor Beut, el dimarts d'aquesta setmana donà una representació de les conegudes obres «Molinos de Viento», «La Verbena de la Paloma» i «Chateaux Margeaux». Les dues primeres no complagueren gaire a la nombrosa concurrència qu'emplenava el teatre degut a no ésser presentades amb gaire propietat.

La diada de la Candelera es feu remarcar pels lluidíssims balls que es celebraren al Casino «El Port» i Centre R. Federal ambdós concorregudíssims. En el del diumenge que tingué lloc en la primera de les esmentades societats no hi assistí gaire concurrència.

JAZZ-BAND
ORQUESTRA
EMPORIUM
TORROELLA DE MONTGRÍ

Director:
Jaume Castelló

Imitable conjunt en
Concerts i Ballables
Coopera també en
Revistes i Varietats

Per a contractes
Climent Roig
Torroella de Montgrí
Jaume Castelló
Palamós

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

No embruta

No engrassa

No tenyeix

Torna als cabells blancs el
sen color natural sense te-
nyir-los.

Informarà

L. PUIG

(BARBERIA)

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

TIP. EMPORIUM-PALAMÓS

*Delicado
obsequio...*

es...

MARIA ARTIACH

la exquisita galleta, dulce y sabrosa
amiga de paladares refinados.

Desayuno ideal, postre exquisito,
complemento indispensable de
una buena comida, la auténtica
MARIA ARTIACH
la galleta por excelencia, está en
todas las mesas, a todas horas.

*Carlton Tea
Biscuit*

*Aristocrática
y excelente para el té*

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH